

Tilfælde skulde regnes med, da Forskellighederne her netop er meget store. Man mener derfor, at der for Tjenesteboliger med Haver skal beregnes det samme Fradrag som for Tjenesteboliger i Almindelighed.

Til § 37.

For Tjenestemænds Brug af Jord, som tilhører Staten, men er tillagt Stillingen (Embedsjord, Tjenestejord) gælder for Tiden den Hovedregel, at Indtægten tilfalder Tjenestemanden uden Lønfradrag. Men Lønnen er selvfølgelig fastsat under Hensyn til den af Embedsjorden flydende Indtægt. Og for saa vidt Jordtilliggendet er blevet formindsket, ydes der en Godtgørelse for Af-savn af Embedsjord. Alle Skatter og Afgifter, som paahviler Jorden, udredes af Brugeren, og ved kgl. Anordning er der fastsat Regler for Embedsjorders tilbørlige Behandling og for deres Aflevering fra Formanden eller hans Bo til Eftermanden. De i sidste Punktum nævnte Bestemmelser foreslaas opretholdt, men iøvrigt mener Kommissionen, at det vil være rigtigt, at der for Brug af Tjenestejord regnes et Lønfradrag ligesom for Brug af Tjenestebolig. Dog maa dette Lønfradrag selvfølgelig beregnes efter helt andre Regler end de i § 36 nævnte. Det foreslaas, at det fastsættes for et Tidsrum af 4 Aar ad Gangen for hver Tjenestestillings Vedkommende under Hensyntagen til Jordloddens Størrelse, Beskaffenhed og Beliggenhed. Derimod skal der ikke tages Hensyn til, om paagældende Bruger ved personlig Dygtighed kan faa mere ud af Jordloddet end ordinært. Udgangspunktet maa være, hvad Arealet ved almindelig Benyttelse kan regnes at give en jævnt duelig Bruger i Nettoudbytte.

Til § 38.

Foruden saadanne Boliger, der er egentlige Tjenesteboliger, idet paagældende Tjenestemand har faaet Boligen anvist, er pligtig at bebo den og er berettiget til at bebo den paa de i § 36, 1. Stk., anførte Vilkaar, er der Boliger i Statsejendomme, der, selv om de bebos af Statstjenestemænd,

dog ikke kan betragtes som Tjenesteboliger, men er Lejligheder, der udlejes af Staten, og for hvilke Bestemmelserne i § 36, 1. Stk., derfor ikke er anvendelige. Af flere Styrelsesgrene (Statsbanerne og Fængselsvæsenet f. Eks.) er der saaledes, til Dels for at bøde paa de sidste Aars vanskelige Boligforhold, bygget eller erhvervet Ejendomme, hvori Tjenestemænd under paagældende Styrelse kan leje en Lejlighed paa rimelige Vilkaar uden dog at være forpligtet dertil. Styrelsen kan for saa vidt ogsaa leje Lejlighederne ud til andre, hvis der ikke skulde være tilstrækkelig Efterspørgsel fra Tjenestemændenes Side. Det vilde ofte kunne virke urimeligt, om Lejen for saadanne Lejligheder altid skulde være en vis Brøkdel af Lejernes Lønning, idet det vel kan tænkes, f. Eks. at to Tjenestemænd med forskellig Lønning i saadanne Ejendomme kom til at bo Dør om Dør i ganske ens Lejligheder, som de altsaa kom til at betale forskellig Leje for. Det foreslaas derfor, at Lejemaalet fastsættes for hvert enkelt Tilfælde af vedkommende Styrelse. Det maa dog være Reglen ved Fastsættelsen af Lejen for saadanne Lejligheder, at Staten faar en passende Forrentning af sin i Ejendommen anbragte Kapital, og at Tjenestemanden ikke bør kunne bo billigere i en saadan Lejlighed, end hvis han havde Tjenestebolig, undtagen for saa vidt Lejligheden er af særlig daarlig Beskaffenhed, saaledes at $\frac{1}{8}$ af vedkommendes Lønning vilde blive en uforholdsmæssig dyr Husleje.

Til § 39.

Kommissionen er enedes om at fastslaa det Hovedsynspunkt, at Uniforms- eller Beklædningsgenstande, som udleveres visse Tjenestemænd af Staten, ikke kan opfattes som en Lønningsdel; de bør altsaa udelukkende ydes, fordi Styrelsen skønner, at Tjenestens Art (Kontrol-, Kommando-, Budtjeneste og lign.) gør en særlig Paaklædning ønskelig. Udleveringen af Uniforms- eller Beklædningsgenstande kan altsaa paa den ene Side ikke medføre Fradrag i Lønnen, men den kan paa den anden Side ikke give